

V R T E C.

Izhaja
1. dne
vsacega
meseca
na celej
pôli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Narôh-
mina se
naprej
plačuje
in po-
silja u-
redniš-
tvu v
Lingar-
jevih
ulicah
hiš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 10.

V Ljubljani 1. oktobra 1878.

Leto VIII.

Lepa dôba ti mladosti —
Šolska leta, zlati čas,
Blažiš srca, daš modrosti,
Čas veselji si za nas!

Šolski zvon tak glasno pôje,
Kliče nas v učilnico,
Vabi v njo vesele rôje,
Radi ga poslušamo.

Šola.

V šoli radi se učimo,
Vednost si nabiramo,
Zraven še se veselimo,
Lepo se obnašamo.

Lepa dôba ti mladosti —
Šolska leta, zlati čas,
Bodi žetev nam v starósti
In veselje še za nas!

J. B.

K r a v a.

I.

V nekaj vási na Hrvatskem sta živila mož in žena. Možu je bilo ime Pavel, a ženi Katarina. Da-si zelô ubožna, vendar sta se štela med srečnejše nego marsikdo, ki ima vsega, česar koli mu poželi srce. To se zna, da nista imela pozemelskega bogastva, a toliko bogatejša sta bila na ónih zakladih, ki osrečujejo človeško dušo, to je, na lepih čednostih in ljubezni do Boga. Skrb za neumrjočo dušo jima je bila nad vse. Ko je necega dne toča pobila polje, ter je skrbna žena Katarina bridko zaradi tega jokala, tolaži jo mož, ves udan v voljo božjo, rekoč: „Čimu se jokaš, Katarina? Glej to je le nesreča, to še ni smrtni greh.“